

EN SAGA BLOT . . .

Eg siti framvið vindeyganum við hond undir kinn. Gái ikki um tað vælsignaða veðrið úti er. Siggí neyván sól magnið, ið við síni mjúku hond sleikir seg oman av Krossi og fær Kjalnarbotn at líkjast einum eldhavi. Eg eri í ringum hýri, tí nýliga havi eg frætt, at góðir menn eru farnir at kanna landbrúkksskúla norðan á oyggini stóru. Ei heldur er lagið betri vegna tess, at henda ólukku krim-sjúka, ið hefur darvað mangt eitt mannabein á vetrinum hefur sett meg so laggasliga inni henda sama dagin. Meðan eg siti við ringum tonkum um hálvleikin á Føroya lögtingi - festa míni eygu seg við postboðið, ið kom spakuliga raggandi niðan eftir Túnajörð. Nú fái eg blóðini í dag, tonkti eg við mær sjálvum, ímeðan eg ilskliga kveitti oman móti postboðnum, tí mær fíltist á ferðina, metti hana til einar tvær sjómílar, og ynskti at eg kundi verið fyrri aftan og koyrt undir. Eina stókkuta stund misti eg postboðið úr sýni — kveitti aftur yvir mót Kjalnarbotni, festi eygu míni við fjallið fyrri norðan og oman aftur mót fjörini slóttu.

Eg suffaði aftur yvir tann eina hálvleikin á lögtingi sum eg ikki fekk tíð at biðja ilt yvir, hvørs knokkar fyrri mær tókust sum frystar túgvur í míru. Tí knappliga bankar uppá dyrnar, og inn trínur postboðið við 14da og Tingakrossi. Eg ætlaði mær at deila postboðið, men kom í tankar um, at síðani eg misti tað úr sýni og intil nú, kundi ferðin hana verið einar fyra míl, og tí tagdi eg, sum betur var!

Av gomlum vana sum sjálvstýrismaður, tók eg Krossin fyrst og eygu míni festu seg við ein lítlan greinastubba við yvirskrift:

»Nýggi leið og gomul«, og eg las. So nú er at mjólka Molly-kúnni og ikki byggja búnaðarskúla í Føroyum, víðari las eg. Á Hoyvík! Tín búnaðarvísdomur skal nú verða fódurlendi føroyinga. Ikki at dylja, var hýrurin ringur fyrr, so bleiv hann ikki mætari nú — men eg mátti sanna orð skrivarans um enn kós hansara kanska var norðurhallari enn eg hevði tonkt mær hana.

Eg legði blaðið frá mær, tveitti meg á bríkina, ynskti afturhaldið í gapiðstokkin, men kom so í tankar um at vit hövdu lorkað gapiðstokkin burt — ið Gabel átti á sinni.

So visti eg einki annað uttan at nevna Blokksbjörg, men kom aftur í tankar, at Harrin ikki hoyrir hundsönn. Troyttur legði eg meg á pútina og skjótt var eg í dreymalandi.

Eg hugdi út av vindeyganum, vildi gerast örur, klípti meg í lærið, men einki batti; kveitti út aftur, ikki at taka feil av — tí nið-

anfyri húsini gingu Bamsa og dukku Lisa so lystiligan og spældu. Eg rópti á tey, bað tey sleppa sær aftur í »Den fortryllede skov« og ikki ganga her og gera mær ónáðir, tí gásin var lögst. Dukku Lisa bað meg tuga og heldur fara yvir í Kjalnarbotn. Eg kveitti yvir móti Kjalnarbotni, hopaði eftir hæli, rópti á Bamsu og spurdi, hvat tað var fyrri ein stríðsherur, ið gekk har inni við drignum brøndum í hendi. Bamsa var brá at svara, at tað var hövdingurin mikli norðan av oy, ið higgar var komin. Tí illvilji hans er so stórus móti hesum fjaðurskotnu klettum, at teir hava hvest teir gomlu brandar, ið eftir slögdust í Mannafellsdali fyrri at verja tað hálvthundrað ára gamla búnaðarskúlamálið, so tað ikki má rassast úr dúrinum mikla. Eg tveitti eygnabráðið inn ímóti vígvöllinum, jú, satt var, sum Bamsa segði. Teir rustaðu brandar hevjaðust á loft fyrri at sláa tað sólar-magn, ið skygdi á oynni miklu í landssuðri. Tað eydnaðist. Deyðasturingurin mikli hevði aftur bjargað tí gomlu bók, ið aftur bleiv lögð í kistubotn fyrri tað næsta ættarliðið, prentað bleiv á permu »Trætumál« og skynið í landssuðri mátti aftur hvørva, sum tröll í sólarrenning. Tá fróddist hövdingurin mikli. Klæddist úr brynjunni, veitrandi við brandinum yvir til sínar divisjónir í búnaðarafelaginum, so tann eina divisjón, ið einki krígsboð fekk, hopaði eftir hæli, men steðgaði á miðjari leið fyrri at eygleiða tann veitrandi brandin.

Men ólukku tíð, tann hvesta egg var aftur vorðin reyð á liti. Eg fróddist; hugdi yvir aftur móti Kjalnarbotni, tá var herurin rýmdur og eftir gingu nakrar Molly-kýr so friðaligar og grasaðu. Eg treiv eftir byrsuni, men stakk saman av einum andskrámilligum skriggi.

Eg leyp á fótur, streyk hondina eftir eygunum og smiltist. Tá var tað kúgvín, ið vildi hava vatn!

Í tí eg gekk yvir móti vindeyganum, var sólin gingin í hálvgan vestur, so eldroðin í Kjalnarbotni var vorðin fagrari. Eg skeitti yvir á Mýru og sá nakrar menn ganga har niðri. Eg spurdi grannkonuna, hvat tað vóru fyrri menn, ið gingu har niðri og hvat teir gjördu.

Heldur hvassliga svaraði hon mær aftur, at teir eru komnir at kanna landbrúkksskúla. Eg klóddi við, bleiv í betri hýri; kortini sukkaði eg við, tá eg tonkti um menninar og helt fyrri meg sjálv-an: O, hevði tað ikki veri - *En saga blott!*

j. k. o.

Mariane Joensen, kona Petur í Kókini sála í Hvalbæ, doyði leygdaginn tætt við níti ára gomul.

VINNULÁNSGRUNNURIN ger kunnugt

Tey skip, ið almenn føroysk lán hava, skulu hereftir hava sínar umvælingar gjørdar eftir føstum tilboði og undir eftirliti og skulu frammanundan hava góðkenning grunnsins í øllum fòrum, sum fara útum vanligu um siting. Fyri trolarar í øllum fòrum, har útreiðslurnar eftir fòstum tilboði fara uppum kr. 10.000.-

Henda treyt grunnsins verður hervið skerpt skipaeigarum og skipafeløgum.

Vinnulánsgrunnur Føroya Løgtings,

14. apríl 1951.

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tóshavn

ÚTRÓÐUR Í GRÖNLANDI!

Útróðrarfelagið Grönland fyrireikar ferð og útgerð til útróður í Grönlandi í ár. Farið verður um miðjan mai. — Teir, ið ætla sær, biðast siga frá innan 21. apríl. Allir fyrispurningar kunnu snúgvast til ein av undirritaðum.

Andrias Rasmussen,
málráður 6, Strendir.

Johan Samuelsen,
málráður 520, Havn.

Johan Hansen,
Støðin, Funningsfjórður.

Fritjóf úr Skúoy,
málráður 451, Havn.

SÍÐANI SEINAST

Til Føroya Landsstýri, Tórshavn.

Við tað at Føroya flaggdagur, 25. apríl, er minningarríkur dagur føroyinga, varð einmælt samtykt á aðalfundi Føroya Arbeðarafelags hin 19. mars í ár, at biðja Landsstýrið um at leggja fyrri lögtingið hesa sak: At flaggdagurin við lóg verður lýstur sum arbeðsfrídagur.

Somuleiðis heita vit á Føroya Løgting, um við lóg at lýsa 1. mai sum frídagur arbeðaranna, eins og hesin dagurin er frídagur arbeðaranna kring heimin.

Virðisliga

FØROYA ARBEÐARAFELAG

Maria Ström, kona J. O. Ström, Trongisvægi, andaðist í vikuni, ið fór, 91 ár gomul.

Stundnir til neyðsynjarvørur verður nú latin, roknað frá fyrsta apr. Hesin stundnir umfatar mjólk, egg, seteplir, kolaframleiðsluna, margarínolju, sukur og handelsfóður.

Kunngerðin sigur:

A) Til framleiðslur í landinum:

1. Mjólk: Munin millum fastan framleiðslupris og fastan sölupris.

Framleiðsluprisurin verður soleingi hesin: Frá 1. mai til 31. august 70 oyru fyrri liturin. Frá 1. sept. til 30. apríl 85 oyru fyrri liturin.

Söluprisurin verður soleingi hesin:

Á bygd frá neytahaldara til brúkarar 65 oyru fyrri liturin.

Í Tórshavn frá neytahaldara til brúkarar 70 oyru fyrri liturin. Frá neytahaldara til sölubúð 65 oyru fyrri liturin.

(samstundis verður söluprisurin frá mjólkabúðum 75 oyru (nú 78 oyru) fyrri liturin).

2. Egg: (smbr. B. 3.)

3. Seteplir: Kr. 7.00 fyrri sekkin á 50 kg.

4. Kolaframleiðsla: Neyðturvilgan stundnir til keyp av props.

B) Til útjavnar av prisøkstri uttan-ífrá:

1. Margarínolju: Uppi 30 oyru fyrri kg av margarínolju.

2. Sukur: Uppi 30 oyru fyrri kg.

3. Handelsfóður: Til neytahaldarar yvirhövur og eggjaframleiðslu til sölu, soleiðis at neytafóðureindarprisin ikki fer upp um 55 oyru, og 55 oyru fyrri serliga fóður-blanding til hösn.

STUTT

Við Tjaldrinum, ið fer út fríggjadagin koma landsstýrismenninir Th. Petersen og Kristian Djurhuus, ið verðið hevur í Ameríku.

Tinganes ger til á Havnini. Við fara nakrir føroyskir smiðir, ið arbeidda skulu uppi í Grönlandi.

Fyrst í mai mánaði verður Oynafjall liðugt við Miðalhavssiglingina, og skal síðani til Grönlands. Ætlandi tekur skipið salt úr Cadiz á veg heim.

Spurningar:

1. Hvør sjúka hevur ongatið gingið í nøkrum landi?
2. Hví kunna filosofar ikki svimja?
3. Hvørjum endar ævigeitin við?
4. Hví letur hann eyguni aftur, tá ið hann gelur?
5. Hvussu nógv slög av monnum eru til?